

ГУБЕТТА

Ето ти единъ калямбуръ господишъ Дженаро, койго угрѣ ще тури подь испыгъ всичкый-тъ градъ ДЖЕНАРӨ.

Ако потърсятъ прѣстѣпникъ-тъ, азъ самъ щж ся прѣдставѣжъ.

ГУБЕТТА

И азъ искахъ тева. Ще ся почуди Дона Люкреція.

(Отъ нѣколко врѣме, двама хора облечени въ черно ся расхождатъ по равнището и гледатъ окол' гѣхъ.)

МАФФИО

Господа, ето около насъ хора, кои-то ны глѣдатъ съ лошо око. Мислѣж че е добрѣ да си отидемъ. — Брате, Дженаро, не прави новы лудости. ДЖЕНАРӨ.

Бжди спокоенъ, Маффио. Ржжж-тж ти? — Господа, да минете весела нощъ.

(Влиза въ кжщж-тж си; други-тъ сж разидватъ)

ПОЗОРИЩЕ IV

ДВАМА-ТА ЧЕЛОВѢЦИ, облечени въ черны дрехы.

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Какъвъ дяволъ тя е довелъ тука, Рустигеммо?

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Чакамъ та да си отидемъ, Астолфо?

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Наистинж ли думашъ?

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

А ты, Астолфо какво търещишь тука?